

**ПІДВОДНІ КАМЕНІ ЗВІТУ УРЯДУ:
КОСМІЧНИЙ ПЕРЕПИС І ПАДІННЯ
ЕКОНОМІКИ**

» с. 2

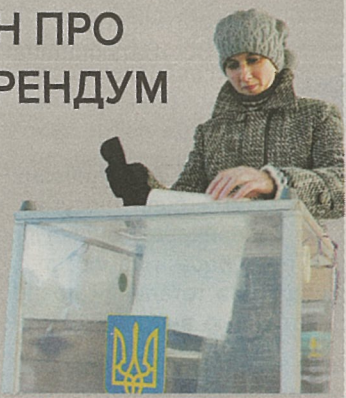
фото: uainfo.org

ВАЖКИЙ УРОК НОВИХ САНЖАР

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ВЕСЬ СВІТ СПОСТЕРІГАВ, ЯК ОДНІ УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ НАМАГАЛИСЬ ЗАВАДИТИ ІНШИМ УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНАМ ПОВЕРНУТИСЯ НА РІДНУ ЗЕМЛЮ. ЦЯ ГАНЕБНА ІСТОРІЯ СТАВИТЬ БАГАТО ПИТАНЬ – ЯК ДО ПРОСТИХ УКРАЇНЦІВ, ТАК І ДО ПРЕДСТАВНИКІВ НОВОЇ ВЛАДИ

» с. 6

**ЯКИМ МАЄ
БУТИ МАЙБУТНІЙ
ЗАКОН ПРО
РЕФЕРЕНДУМ**

» с. 3

**КОЛИ
З'ЯВИТЬСЯ МЕТРО
НА ВИНОГРАДАР
І ТРОЄЩИНУ**

» с. 4

**НЕЯКІСНІ
КОМУНАЛЬНІ
ПОСЛУГИ?
НЕ МОВЧІТЬ!**

» с. 5

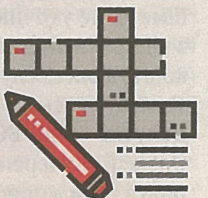
**ЧИ МОЖНА
ДОВІРЯТИ
«ЧЕРВОНИМ»
ЦІННИКАМ**

» с. 7

Кросворд «Чекаємо на весну»

» с. 8

Підводні камені звіту уряду

Доповідь Олексія Гончарука у Верховній Раді вкотре підтвердила стару істину: мовчання – золото

У Верховній Раді таки відбувся довгоочікуваний звіт Кабміну. Документ викликав неоднозначну реакцію навіть серед однопартійців Прем'єр-міністра.

■ **Сергій Легінь**

Звіт уряду перед парламентом – обов'язкова процедура, проведення якої прописано в нормативних документах. Адже, за Конституцією, ми і досі живемо в республіці з парламентсько-президентською формою правління. Тобто формально саме перед депутатами має звітувати уряд кожного року. В статті 228 Регламенту Верховної Ради зазначено: раз на рік депутати мають розглянути такий документ, в якому має бути інформація про хід і результати виконання Програми діяльності уряду. Він має бути поданий протягом 45 днів після закінчення календарного року. Тож треба констатувати, що Кабмін не витримав зазначені строки. Втім, як зазначила велика кількість депутатів, не це було найгіршим.

Хто готував звіт уряду

З'ясувалось, що готували документ не працівники Кабміну. Замість них над звітом працювало таке собі ТОВ «Магонова і партнери», основна діяльність якого полягає в наданні піар-послуг. Угоду з фірмою було оформлено офіційно, про що свідчать дані із системи державних закупівель ProZorro. Згідно з ними, за підготовку звіту уряду піарники отримали з бюджету 84 тисячі гривень. Цікаво, що 24 тисячі із цієї суми витрачено на «комунікацію з міністерствами». Яким чином відбувалась ця «комунікація» і якою була її мета, не уточнюється. Але згідно з відкритими даними, найдешевше коштували послуги з редагування текстів – всього 6 тисяч. Депутат від ВО «Батьківщина» Олексій Кучеренко відверто обурився таким ставленням урядовців

до своєї роботи: «Уряд за наші гроші замовив підготовку тез до виступу, дизайн слайдів, комунікацію з міністерствами, і в мене постає питання: а що робить секретаріат Кабміну, в якому працює 900 співробітників, і вони коштують нам із вами мільярд гривень на рік, якщо вони не в змозі написати тези і зробити дизайн своєї презентації?». Сама пані Анастасія вважає, що робота виконана більш ніж на відмінно. Головний її аргумент полягає в тому, що працювати довелося в екстремальному режимі: «Над презентацією офіс працював цілодобово. Звірка була о 1:00, 3:00, 5:00, 7:00».

Також пані Магонова абсолютно випадково виявилась дружиною одного з топ-менеджерів НАК «Нафтогаз України». Наскільки ця обставина вплинула на розподіл державних замовлень, можна тільки здогадуватися.

Треба зазначити, що презентація і справді була красиво оформлена. Та чи стало від того кращим її наповнення?

Чим пишається уряд

Одразу після призначення очільники нинішнього уряду заповзято рекламували майбутні досягнення. Зокрема, Україна мала швидко наздогнати Польщу за рівнем економічного розвитку, збільшити рівень заробітків населення, стати Меккою для міжнародних інвестицій та ще багато-багато іншого. Реальність виявилась не такою безхмарною. Представник Міжнародного валютного фонду в Україні Йоста Лյонгман нещодавно пояснив, що Україні знадобиться мінімум 20 років, щоб досягти рівня економічного розвитку Польщі.

Зарплати також дивним чином не піднялись, а про якісь глобальні інвестиції поки що навіть чуток немає.

Втім, прем'єр Гончарук був сповнений оптимізму. Звіт, який він представив, мав гучну назву «Топ-100 досягнень уряду 2019».

У процесі доповіді з'ясувалось, що чи не найбільшу гордість уряду викликає деяке збільшення зарплат та зміцнення національної валюти. Треба віддати належне, середня зарплата в країні дійсно зросла. На 300 гривень. Втім, треба розуміти, що мається на увазі саме середня зарплата по країні. Тобто, в цій статистиці враховано і зарплати самих урядовців, які справді зросли в сотні, а подекуди й в тисячі разів. Що ж до так званого «укріплення» валюти, то це взагалі не справа уряду. Валютна політика повністю перебуває у віданні Національного банку. Та й заслугою це вважати доволі важко. Адже стрімке і не обумовлене ринковими факторами зростання гривні призвело до збитків українських виробників. В першу чергу експортоорієнтованих. Натомість виникли тепличні умови для різноманітних валютних спекуляцій.

Не слід забувати, що «укріплення» гривні відбувалось на фоні стабільного зростання цін в українських магазинах. Тож дуже важко зрозуміти, в чому саме полягають розрекламовані «досягнення».

Космічний перепис

Прем'єр згадав ще один здобуток свого уряду: проведення перепису населення. Справді, презентована міністром Кабінету Міністрів України Дмитром Дубілетом робота під назвою «Оцінка чисельності

наявного населення» викликала значний резонанс. Згідно цього «дослідження» загальна кількість наявного населення України (без окупованих територій Донбасу та Криму) станом на 1 грудня 2019 року складає 37 289 000 осіб.

Одразу ж виникло слушне питання: яким чином отримано цю цифру, якщо жодних робіт з опитування (а саме так зазвичай робиться перепис) не проводилось? Дмитро Дубілет стверджує, що для отримання точних цифр було використано дані наявних електронних реєстрів, мобільних операторів, Держстату, а також обстеження домогосподарств.

Навряд чи варто розбирати зарозумілі пояснення Дмитра Дубілета щодо методики дослідження. Справа в тому, що аналітики Українського центру суспільних досліджень змогли дати набагато простішу відповідь. Насправді урядовці просто використали офіційні дані Державної служби статистики і... помножили їх на коефіцієнт 0,888! Експерти повторили ці нескладні арифметичні дії та отримали абсолютно аналогічний результат.

Що ж до самого пана міністра, то критика не похитнула його впевненості у власній правоті. Тому він розкритикував перепис населення 2001 року, проведений за класичною методикою. А також анонсував проведення перепису на окупованих територіях за допомогою космічних супутників.

Падіння економіки і рівня довіри

В цілому у представленому звіті є багато аргументів на користь думки, що життя в Україні після виборів значно покращилось. Інша

справа, що знайти підтвердження цим словам, з огляду на поточний стан справ, доволі непросто.

Програма дешевих державних кредитів для бізнесу має доволі обмежений ресурс – чотири мільярди. Цього явно не вистачає. До того ж, система отримання таких позик занадто складна та недоступна для більшості підприємців.

Так само дивно сприймаються слова, що за останні півроку вдалося перемогти корупцію.

Падіння економіки в четвертому кварталі минулого року – прекрасна ілюстрація роботи «молодого» уряду. Як наслідок – чергова серія «великої приватизації» та продавлювання продажу землі. Це, на думку «реформаторів», має принести достатньо коштів, щоб деякий час жити безбідно.

Народний депутат Сергій Тарута певен, що без уваги до реального сектору економіки, до монетарної політики Нацбанку – неможливо вийти з кризи: «Уряд каже, що головна цінність – це людина. Це правильно, що декларується людиноцентрична модель. Але вона не реалізується. Що ж насправді потрібно людям? Їм потрібні безпека, мир, економічний добробут і, власне, можливість відчувати себе людьми. Коли працівники масово виїжджають з України – ось оцінка роботи влади, яка сьогодні не досягла ні зростання економіки, ні збільшення кількості робочих місць. Бо тільки робочі місця годують бюджети всіх рівнів».

Але головний підсумок роботи Кабміну – це рівень довіри з боку українців. За останніми соціопитуваннями, повністю підтримують діяльність уряду лише 6% громадян.

ТОЧКА ЗОРУ

■ Віталій Нестор

голова Київської міської організації ВО «Батьківщина»

Тотальне падіння економіки та величезний дефіцит бюджету – саме такими були підсумки минулого року. Власне, це і є найкраща оцінка роботи «молодого уряду». Тепер Кабмін намагається залатати дірки в бюджеті, оголосивши про тотальний розпродаж державної власності: на приватизацію виставлено рекордні 500 підприємств.

Сумнівно, що це зможе виправити всі прорахунки економічної політики та поправити економічну ситуацію. Оскільки без викорінення корупції всі отримані гроші все одно не потраплять в реальний сектор економіки.

Єдине, що може на сьогодні дати реальний позитивний ефект, – це кардинальний перегляд економічної політики держави. Але ця мета недосяжна до повної заміни складу уряду.

В Україні відсутній закон про референдум

Як це пов'язано із законопроектом про продаж землі

Питання щодо відкриття ринку землі може бути вирішене виключно на всеукраїнському референдумі. Але на сьогодні в Україні відсутній закон, за яким його можна було б провести. І це має стати одним з першочергових завдань для Верховної Ради.

■ Сергій Лелека

Системи влади в більшості демократичних країн світу побудована на простих принципах: народ на вільних виборах більшістю обирає своїх представників. Депутати всіх рівнів, міські голови, керівники уряду чи президенти – всі вони, за ідеєю, мають втілювати в життя саме ті обіцянки, завдяки яким отримали більшість голосів виборців. В теорії ця система виглядає цілком логічною. А от на практиці часто дає збій. Наближеність до влади створює безліч спокус, адже дозволяє змінити правила гри так, щоб отримати якнайбільшу особисту вигоду. Протистояти таким спокусам вдається далеко не кожному. У ситуації, коли обрані представники перестають виконувати волю виборців, чи не єдиний дієвий спосіб відновити справедливість – дати громадянам особисто проголосувати за варіант вирішення. Тобто, провести референдум. Його результати, відповідно, мають стати обов'язковими до виконання, незалежно від особистої думки конкретних представників влади.

Для сьогоднішньої України це стає ще актуальнішим. Адже одна з головних передвиборчих обіцянок нинішнього президента – вирішувати на референдумах головні питання щодо напрямку розвитку країни.

180 референдумів за 11 років

Третього липня 1991 року був ухвалений Закон України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми». Завдяки цьому, зокрема, було проведено два загальнонаціональні референдуми. Перший відбувся першого грудня 1991 року. На нього було винесено лише одне запитання: «Чи підтверджуєте Ви Акт проголо-

шення незалежності України?». 90,32% з тих, хто взяв участь, відповіли «Так». Другий всеукраїнський референдум відбувся 16 квітня 2000 року. Формально його було оголошено, начебто, за «народною ініціативою». Реально ж ця ідея належала найближчому оточенню тогочасного президента Леоніда Кучми. Тепер виборцям треба було відповісти аж на чотири запитання. Щоправда, вкрай туманно та неоднозначно сформульованих. На всі питання більшість громадян відповіли ствердно.

Проте результати референдуму ніколи не були затверджені на рівні законодавства. Навіть більше: Верховна Рада так і не внесла ці питання на розгляд. Проте про його результати несподівано згадали

зовсім нещодавно, коли «слуги народу» виступили з ініціативою скоротити кількість депутатів парламенту з 450 до 300. Третє запитання референдуму-2000 справді містило таке формулювання. Але в цьому випадку незрозуміло, чому проігноровано інші пункти, які стосувались додаткових важелів для розпуску Верховної Ради та створення двопалатного парламенту. Досвід проведення місцевих референдумів в Україні набагато ширший. Якщо точніше, то з 1991 року по 2012 запроваджено 178 таких ініціатив. Більшість з них втілено в життя. Цікава статистика: понад 90% винесених на них рішень – схвалено. При цьому, практично в усіх випадках у місцевих референдумах брала участь більшість зареєстрованих виборців. Тільки 3,5% з них визнано недійсними через низьку явку.

Тобто українці насправді охоче беруть участь у прямому народовладді і використовують можливість вплинути на найважливіші рішення на державному чи місцевому рівні.

Ухвалений та скасований

Закон 1991 року проіснував аж до 2012, коли Верховна Рада шостого скликання наприкінці своєї каденції прийняла новий закон про референдум. Формально його текст був на «обговоренні» два роки – з 2010. Але реально за цей час текст документу не змінився. Всі поправки були успішно проігноровані більшістю під проводом сумнозвісної Партії регіонів. Не будемо деталізувати хиби цього закону. Це тема окремої розмови. Зазначимо лише, що проведення референдумів за ним повністю контролювалось чинною владою: починаючи від ініціативи проведення і закінчуючи призначенням членів комісії. Тож 26 квітня 2018 року Конституційний Суд України за поданням 57 народних депутатів ухвалив рішення про неконституційність цього закону.

Без «турборежиму»

В Україні на сьогодні склалась дуже неоднозначна ситуація: в Конституції прямо вказано, що референдуми – це одна з форм без-

посередньої демократії. Також вона визначає, як саме треба проводити голосування та як визначати питання для них. Звідси можна зробити висновок: неможливість на сьогодні організувати будь-який референдум порушує конституційні права кожного українця.

Чи є вірогідність, що відповідний закон буде винесено на розгляд Верховної Ради? Теоретично, так. «Слуги» стверджують, що працюють над розробкою документа. Щоправда, на сьогодні ніхто, окрім авторів, достеменно не знає, на якій стадії перебуває підготовка та які саме норми прописані в документі. Голова Верховної Ради Дмитро Разумков пояснив, що законопроект «допрацьовують для того, щоб ми отримали хороший закон». А також, що «в цьому не можемо сказати, що є «турборежим». Тут навпаки йде ювелірна робота». З чого можна зробити два висновки. По-перше, реальні строки підготовки документу невідомі. По-друге, «турборежим», за визначенням самих «слуг», не може забезпечити якісних законів.

Яким має бути майбутній закон

Одразу треба зазначити, що в Конституції не зовсім чітко сформульовано, чи може на референдум виноситись питання ухвалення конкретного законопроекту. З одного боку, в Основному законі чітко визначено, що Верховна Рада – це єдиний орган законодавчої влади. І саме вона має виключне право ухвалювати законодавство. З іншого боку – 16 квітня 2008 року Конституційний суд визначив, що «народ, здійснюючи своє волевиявлення через всеукраїнський референдум за народною ініціативою, може в порядку, який має бути визначений Конституцією і законами України, приймати закони України (вносити до них зміни)». Як вирішити це протиріччя – питання непросте. Оскільки може виникнути ситуація, коли з'явиться два взаємовиключних документи – один ухвалений пар-

ламентом, інший – на референдумі. Формально, обидва будуть прийняті за конституційною процедурою. Втім, до цих протиріччя цілком може і не дійти. Адже на сьогодні Україна в першу чергу потребує не ухвалення законів шляхом прямої демократії,

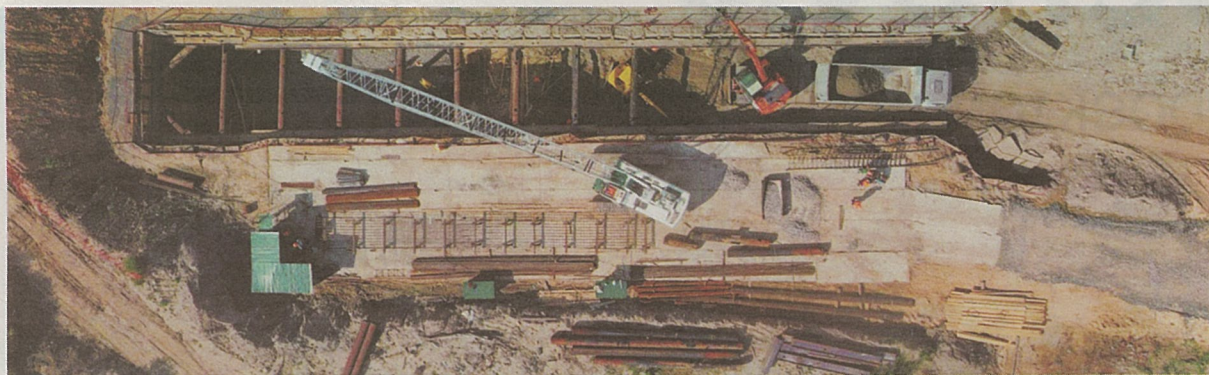
а визначення стратегії розвитку країни на найближче майбутнє. Звісно, це стосується головного конфліктного питання останнього часу – можливості продажу української землі. Адже, згідно з Конституцією, на референдум мають виноситись питання загальнодержавного значення. Такі, які впливають на долю всього народу. Земля була і залишиться найважливішим з них.

Варто додати, що Конституція не містить заборони щодо проведення референдуму з питань скасування закону, вже ухваленого Верховною Радою. Тому в майбутньому цілком можливе проведення референдуму з простим питанням на кшталт: «Чи має бути скасовано закон «Про...»?». Але велике значення для результатів референдуму має те, хто і за якою логікою складає запитання. Як приклад можна знову навести референдум 2000 року. Затверджені запитання в ньому були величезними, містили в собі декілька різноманітних тверджень, кожне з яких потребувало окремої відповіді. В результаті це призвело до того, що зрозуміти кінцевий зміст для більшості виборців було дуже непросто. Щоб запобігти подібним маніпуляціям в майбутньому, новий закон про референдум має запропонувати прозору та зрозумілу процедуру затвердження формулювань. Тож чи можна вирішити всі необхідні законодавчі та організаційні перепони та спитати безпосередньо громадян про долю української землі? Безумовно, так. Тим більше, що і сам нинішній президент, і представники його політичних сил неодноразово говорили про те, що найважливіші для держави питання мають вирішуватись на референдумах. Але це було ще до виборів...

На сьогодні ж дії найвищих чиновників свідчать про те, що це питання буде гальмуватися «до останнього». Тому важливо не зменшувати тиск на владу, щоб примусити її врешті-решт прислухатись до волі власних виборців.

Метро на Троєщину і Виноградар

Скільки ще киянам чекати на закінчення довгобудів

Генеральний план, попри деякі зауваження, обіцяє багато цікавих та корисних для киян новацій. Але одна справа – скласти план, інша – втілити його в життя. Вчасно, якісно і згідно із запланованим кошторисом. Для Києва таке завдання найчастіше стає невідомим.

■ **Сергій Резнік**

Усі серйозні київські проекти останнього часу мають або серйозні вади щодо якості втілення, або ж кількарізово завищену вартість. У багатьох випадках ці вади є одночасно. Варто лишень згадати знамениті київські мости, ремонти доріг або ж прокладання нових ліній громадського транспорту.

Генплан передбачає

Розвиток міської мережі метрополітену – одна з найважливіших та наймасштабніших задач, що стоять перед столичною владою. Остання станція, яку було введено в експлуатацію, – «Теремки». І відбулось це ще 2013 року.

Новий генплан, який розробили та ухвалили нещодавно, мав би зрушити з «мертвої точки» цю сумну традицію. Згідно з ним, Святошинсько-Броварська лінія отримає як мінімум ще одну станцію – «Новобіличі». З'явиться вона поблизу однойменної залізничної станції. Окрім цього, обіцяють побудувати довгоочікуваний другий вихід зі станції «Вокзальна» та ще один перехід з «Театральної» на «Золоті ворота».

Сирецько-Печерська лінія продовжиться до житлового масиву «Виноградар». За попередніми планами вже до кінця поточного року тут мали б з'явитися станції «Вулиця Маршала Гречка», «Мостицька», «Проспект Правди» і «Виноградар». Також планують, нарешті, ввести в експлуатацію багатостраждальну станцію «Львівська брама». Її будівництво заморожено ще у 1996 році.

Також новий генплан передбачає будівництво двох нових гілок метрополітену. Подільсько-Вигурівська лінія має з'єднати аеропорт «Київ» з масивом Троєщина. П'ята перспективна гілка не існує поки що навіть в проекті. Офіційної назви не має. Вочевидь, колись проходитиме від Сирця в напрямку Дарниці і Вишгорода.

Зміна керівництва і тітушки

Ще рік тому сумна тенденція до замороження проектів розбудови київського метрополітену, здавалося, буде порушена. Найбільші сподівання покладались на продовження Сирецько-Печерської лінії. За цим проектом, житловий масив Виноградар вирішив би більшість наявних транспортних проблем. Але, як це часто буває, «щось пішло не так».

Строки побудови нових станцій кілька разів відкладались. Колись введення їх в експлуатацію планувалось на кінець нинішнього року. Нещодавно ж стало відомо, що цієї події не варто очікувати навіть в 2021.

Більшість киян не виявляли особливого інтересу до корпоративних новин компанії ПАТ «Київметробуд». А даремно. Бо сюжет цих новин періодично коливався від гостросюжетного детективу до динамічного бойовика.

Основою подій стала безперервна зміна керівництва підприємства. 2018 року несподівано було звільнено директора «Київметробуд» Олександра Метелицю. Проте новопризначений Василь Кобиль протримався на посаді лише трохи більше року: 17 грудня 2019 року наглядова рада підприємства звільнила його з посади, щоб замінити...

знову на Олександра Метелицю! Всі ці перестановки часто-густо супроводжувались захопленням приміщень із залученням так званих «тітушок». Вони в кращих українських традиціях вибивали двері, ламали сейфи, влаштовували бійки та виносили документи. При цьому обидві сторони конфлікту звинувачували одна одну

в злісному невиконанні запланованих об'ємів робіт та корупційних оборудках.

Арешт рахунків

З коштами, виділеними на будівництво, і справді не все гаразд. Сума, оголошена на державному тендері, складає 6 мільярдів гривень. За словами голови наглядової ради ПАТ «Київметробуд» Олега Токарева, за минулий рік було витрачено мільярд гривень. При цьому вартість виконаних робіт склала лише 150 мільйонів. Це складає лише 2,5% від загальної суми. Також підприємство отримало наприкінці минулого року 2,6 мільярда авансу. Головний інженер будівництва метро на Виноградар Євген Шатайкін стверджує, що на сьогодні відставання будівництва від запланованих строків складає

щонайменше 7-8 місяців. При цьому не закуповується необхідна техніка, а та, що є в наявності, не використовується в повному обсязі.

Врешті-решт, у ситуацію втрутились правоохоронці. 16 січня за клопотанням Офісу Генерального прокурора накладено арешт на банківські рахунки

■ **За клопотанням Офісу Генерального прокурора накладено арешт на банківські рахунки ПАТ «Київметробуд» та його підрозділи**

ПАТ «Київметробуд» та його підрозділи. Як пояснюють у прокуратурі, це зроблено для того, щоб запобігти «шахрайському заволодінню бюджетними коштами посадовими особами ПАТ «Київметробуд» та підконтрольних керівництву ПАТ інших підприємств під час будівництва ділянки Сирецько-Печерської лінії метрополітену».

Надалі Офіс Генпрокурора має намір звернутися до суду з клопотанням про передачу цих коштів до Агентства з розшуку та менеджменту активів. Тобто,

подальше будівництво буде проводитись під повним контролем однієї з антикорупційних інституцій. У Генпрокуратурі не дають розгорнутих пояснень щодо суті справи. Але такі кроки свідчать про розкриття широкомасштабних схем із виведення коштів на будівництво.

Цікаво, що наприкінці січня міський голова Києва Віталій Кличко відвідав будівництво і запевнив, що всі розмови про зловживання та затримки – це спекуляція. Натомість, всі роботи проводяться за графіком, і нові станції будуть вчасно введені в експлуатацію. Чи справдяться оптимістичні прогнози міського голови – дізнаємось наприкінці року.

На Троєщину за 4-5 років...

Наступна більова транспортна точка – будівництво метро на житловий масив Троєщина. Цей проект стоїть на порядку денному ще з вісімдесятих років минулого століття. Власне, відтоді, як був побудований цей спальний район. Прокладання туди гілки метро було передбачено проектом будівництва самого масиву. Адже вже тоді було зрозуміло:

наявні магістралі не здатні впогратись із величезним пасажиропотоком, що неодмінно виникне при заселенні району.

Втім, за ці роки було декілька спроб розробити реальний проект. Але жоден з них так і не був втілений – або через фінансові, або через технічні проблеми.

Той проект, який реалізується зараз, залежить від долі ще одного київського довгобуду: Подільсько-Воскресенського мосту. Його будівництво розпочалось ще у 1993 році, але й досі незрозуміло, коли саме міст буде введено в експлуатацію.

За планом, нова гілка метро розпочинатиметься зі станції «Глибочицька» з пересадкою на «Лук'янівську». Потім пройде поблизу станції «Поштова площа», з'єднавши тим самим дві лінії. Затим, через Рибальський острів вийде на Подільсько-Воскресенський міст і естакадою вийде на вулицю Марини Цветаєвої. Планується, що нова гілка використовуватиме збільшені, 6-вагонні потяги та зможе перевозити понад 40 тисяч пасажирів за годину. Віталій Кличко обіцяє, що цей проект буде втілено протягом 4-5 років. Але ці ж слова кияни чули і 4-5 років тому.

АКЦЕНТ

Тетяна Меліхова

депутат Київської міської ради. Член постійної комісії Київської міської ради з питань містобудування, архітектури та землекористування, ВО «Батьківщина»

Існуючі транспортні сполучення в місті вже не здатні справлятися з тим пасажиропотоком, який є на сьогоднішній день. Відкриття нових станцій метро може суттєво розвантажити місто і зробити життя киян комфортнішим. В першу чергу це стосується Лівого берега, а саме метро на житловий масив Троєщина, населення якого складає близько 300 тисяч людей. За моїм депутатським поданням Київська рада прийняла рішення «Про звернення Київської міської ради до Президента України та Кабінету Міністрів України про виділення коштів на будівництво лінії метро на житловий масив Троєщина в Києві».

Вартість будівництва нової гілки метро оцінюють в межах 40-50 мільярдів гривень, що практично дорівнює річному бюджету міста Києва. І навіть за умови фінансування така гілка метро може з'явитися не раніше 2035 року, тому що за нормативами потрібно ще не менше шести років, щоб добудувати Подільсько-Воскресенський міст. Можу точно сказати, що той мер, за часи правління якого вона все ж таки з'явиться, ввійде в історію міста як легендарна особистість.

Я не вірю в обіцянки і ті строки закінчення робіт, які оприлюднюються. Дві нові станції метро на Виноградар обіцяли відкрити наприкінці 2021-го року. Але, зважаючи на виявлені обставини, пов'язані з використанням бюджетних коштів, виділених на будівництво цієї гілки метро, виникають великі сумніви, що термін закінчення будівництва не зміниться.

Корупція, відсутність належного контролю та відповідальності за неналежне виконання своїх обов'язків призводить до таких прикрих наслідків.

Не влаштовує якість комунальних послуг? Не мовчіть!

Чисто не тільки там, де не сміять, але й де прибирають. Особливо якщо за це вже заплатили.

Багато киян незадоволені якістю роботи комунальних служб. Але сприймають це неподобство, як стихійне лихо. Мовляв, нічого зробити із цим неможливо. Насправді ж це не так!

■ Віталій Поліщук

Звісно, якщо у вашому будинку створено ОСББ, то всі ці турботи лягають на плечі самих мешканців. Такий будинок самостійно наймає відповідних працівників і ставить їм задачі. Інша справа, якщо будинок залишився під керівництвом переоформленої ЖЕД.

Існують цілком конкретні норми, за якими має здійснюватися прибирання під'їздів та прибудинкової території. Здебільшого вони прописані в двох документах: «Правила утримання жилих будинків та прибудинкових територій» та Розпорядження КМДА N 307 від 09.03.2011 р. «Про впорядкування надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій в м. Києві».

Зокрема, двічі на місяць має здійснюватися вологе прибирання вашого під'їду (до останнього поверху, а не тільки перших трьох). Також щомісяця – вологе протирання поручнів, підвіконь, віконних огорож, сходів на горище; опалювальних приладів, поштових скриньок, шаф для електроштитів. Це – обов'язок працівників вашої ЖЕД. Проте останнім часом деякі комунальники та чиновники почали зараховувати собі цю діяльність до «особливих заслуг». Наприклад, комунальники Солом'янського району регулярно звітують в соціальній мережі Фейс-

сбук про те, що «в рамках «чистого четверга» прибрали сходи в житлових будинках» за певною адресою.

Звучить як виконання чогось понад норму, хоча якщо зайти на сайт петицій 1551, то можна знайти сотні, якщо не тисячі скарг на неякісне, або взагалі відсутнє прибирання як під'їздів, так і прибудинкової території. Часто-густо комунальники також звітують, навіть виставляючи відповідні фото, про прибирання, якого взагалі не було. І якщо на це не реагувати – вони і далі будуть піаритися та дурити голо- влю людям.

Як працівники ЖЕД урни «вкрали»...

Не треба мовчати і в інших, менш типових ситуаціях. Наприклад, чи всі знають, що згідно чинних Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць, «на всіх об'єктах благоустрою повинні бути встановлені в достатній кількості урни для сміття»? Вони «обов'язково

встановлюються в місцях зупинки громадського транспорту, входу в метро та громадські і житлові будівлі та споруди».

Очищення урни має проводитись систематично в міру їх наповнення. За утримання урни у чистоті відповідають підприємства, установи та організації, що здійснюють прибирання закріплених за ними територій.

Звідси висновок: якщо урни поблизу під'їзду немає – вимагайте, щоб вона з'явилась! Тим більше, що є позитивні приклади. Один з київських активістів підняв згадане питання через соціальну мережу: «Якщо коротко – десять місяців тому біля під'їзду нашого будинку прибрали урни. Хоча відповідно до «ДЕРЖАВНИХ САНІТАРНИХ НОРМ ТА ПРАВИЛ утримання територій населених місць» вони там мають бути **ОБОВ'ЯЗКОВО**».

Також він навів кілька відписок та версій від різних чиновників, серед яких найбільше здивував аргумент відповідної ЖЕД: урни прибрали «в зв'язку з постійним щоденним перенакопиченням перехожими, які проходять через цю прибудинкову територію до залізничного вокзалу та метро Вокзальна». Тобто, вирішили не збільшити кількість урни чи частоту їх очищення,

а прибрати самі урни.

Але ж зрозуміло, що сміття саме собою нікуди не зникає. І якщо його не викинуть в смітник, то кинуть під ноги. Як наслідок – сміття під час дощу потрапляє до зливової каналізації, забиває її. Як наслідок – повені на вулицях міста.

Великою мірою саме тому їх і побільшало останнім часом.

У цій ситуації є ще один, корупційний, чинник. На кожну сміттеву урну виділяється певна кількість сміттєвих пакетів на місяць. Також у послугі з прибирання прибудинкової території калькулюється очищення цих урни. В масштабах одного будинку це, можливо, і дрібниці, а в масштабах району і міста – досить великі суми. І це гроші, які ми вже сплатили!

До речі, фінал цієї історії – позитивний. Урни повернули. Спочат-

ку одну. Потім ще. Що означає – боротися і перемогти можна. Головне – не мовчати.

Важливо пам'ятати. Також, згідно вже згаданих норм, «відстань між урнами повинна становити 10-40 м на територіях з підвищеною щільністю населення та 50-100 м – на територіях із середньою і низькою щільністю населення». Тобто в Києві між урнами має бути відстань в середньому 40-50 метрів. Якщо ви бачите, що це порушується – обов'язково напишіть скаргу до Контактного центру 1551, скажіть точну адресу, де ви побачили порушення.

Якщо після вашого першого звернення проблему не вирішено, ви маєте написати повторну скаргу, вже на конкретний підрозділ. Також варто знайти його профіль в соціальних мережах і написати туди.

Передвиборча «гречка»

Нікого в нашій країні не здивує тим, що перед виборами активізуються різні «благодійники», «активісти» та кандидати в депутати, які починають «акцію небаченої

щедрості» різних «добрих справ», здійснюючи різні ремонти, встановлюючи дитячі майданчики, лавочки та інше. Масштаб цих «добрих справ» залежить від бюджету виборчої кампанії та вмотивованості кандидата стати депутатом. Але, якщо для інших кандидатів подібна практика ще якось може бути допустимою (якщо це не є прямим підкупом виборців, що заборонено законодавством), то подібний піар у виконанні місцевих чиновників – це звичайне паразитування на виконанні власних посадових обов'язків.

Адже всі ми пам'ятаємо численні плакати з написами: «Ремонт здійснюється за сприяння голови...», «Будівництво ведеться за дорученням...».

Кияни мають пам'ятати, що всі ці ремонти, фарбування, прибирання закладено до витрат місцевих бюджетів. І їх здійснення – це просто демонстрація факту, що відповідний чиновник і відповідний підрозділ працює, виконує свої функції. Тому, якщо цей піар почався акурат перед виборами, треба ставити питання по-іншому: а що ви робили весь попередній час? Чому не виконували свої посадові обов'язки?

ПО СУТІ

■ **Денис Москаль**

депутат Київради,
член постійної комісії
Київської міської ради
з питань екологічної
політики,
ВО «Батьківщина»

Незадовільна робота комунальних служб в жодному разі не повинна залишатися без уваги мешканців. Тому, в разі ненадання ними обов'язкових послуг або ж неналежної якості виконаних робіт, маєте пам'ятати про свої права та їхні обов'язки.

1 Чітко розуміти, що двірники та інші комунальники не надають якусь особливу послугу. І тим більше, не роблять це безкоштовно. Оплачуючи комунальні послуги, ви повністю оплатили їхню роботу згідно нормативів. Поцікавтеся цими нормативами і вимагайте неухильного виконання.

2 У вашому під'їзді має висіти графік прибирань. Для початку – подзвоніть в ЖЕД і спитайте, чому його нема. Якщо не повісять – напишіть скаргу на 1551, в КМДА та вашу районну адміністрацію.

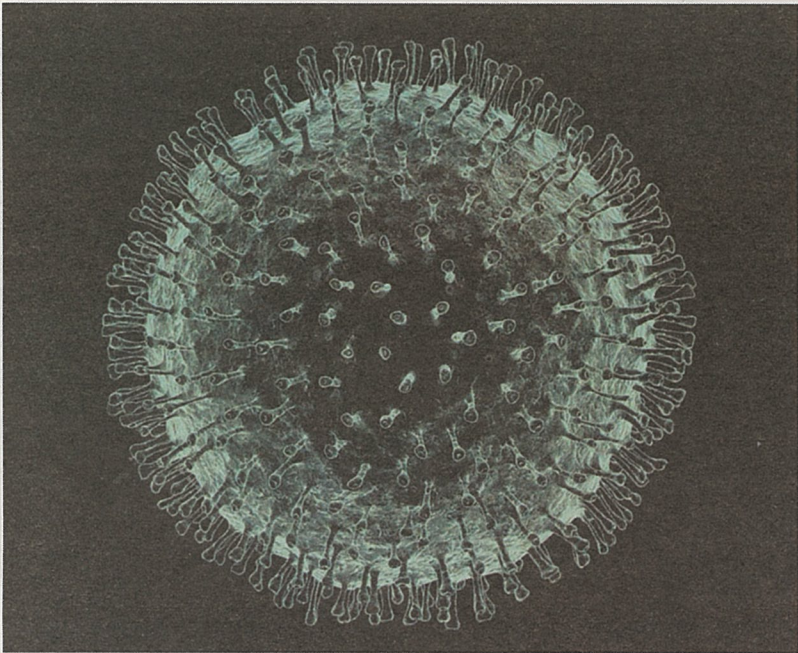
3 Не сваріться з двірниками та не намагайтеся їх «зрозуміти», «поспічувати». Так, їхня робота не є надприємною, але керівництво ЖЕД має забезпечити нормальні умови праці. Ваші претензії та вимоги мають бути скеровані саме туди.

4 Якщо прибирання не відбуваються згідно норм і графіку, треба скласти про це акт, можна в довільній формі. Також зібрати підписи мешканців та направити скаргу до КМДА, в Контактний центр 1551 та до вашої адміністрації.

5 Також дуже ефективний метод – просте коментування сторінок вашої адміністрації та комунальної структури в Фейсбук. Пишіть там, якщо вони брешуть про якісну роботу. І поширюйте інформацію про це в популярних пабліках вашого району.

Особливо пам'ятайте про те, що ви є господарем цього міста. І якщо справно сплачуєте за відповідні послуги, то маєте повне право вимагати якісного виконання. Проблема найчастіше не в поганих законах, а у їх ігноруванні. І якщо наполегливо домагатись виконання їхніх обов'язків, чиновники будуть вимушені зреагувати.

Важкий урок Нових Санжар

Минулого тижня весь світ спостерігав, як одні українські громадяни намагались завадити іншим українським громадянам повернутися на рідну землю. Ця ганебна історія ставить багато питань – як до простих українців, так і до представників нової влади.

■ **Сергій Лелека**

Зараз дуже складно оцінювати події, які відбулись під час розміщення евакуйованих з Китаю. Операція з порятунку наших співвітчизників перетворилась на всесвітню ганьбу та приниження. Приниженнями виявились усі: евакуйовані, протестувальники, чиновники і в цілому Україна.

Телевізійні погрози

Навряд чи можна перекласти всю провину виключно на місцевих жителів, яких протягом тривалого часу залякували страшною невиліковною хворобою з усіх телеекранів. Щоб уникнути подібних наслідків, представники влади мали б вийти до них зі зрозумілими поясненнями. Мали бути забезпечені елементарні норми захисту. Людей треба було переконати, що все відбувається за найвищими стандартами безпеки. Але нічого з цього зроблено не було.

І навіть навпаки. Після того, як деякі чиновники відмовились підтримати урядовий план евакуації (а насправді – його відсутність), президент прямо почав погрожувати їм з екрану телевізора. Мовляв, привезе евакуйованих з Уханя до них додому. Тобто, використає цих людей в якості біологічної зброї, яку він скине на голову недостатньо слухняним підлеглим.

Операція з порятунку наших співвітчизників перетворилась на всесвітню ганьбу та приниження

жодного справді хворого.

Логіка протесту

Якщо відкинути відверті маніпуляції, то люди, які протестували проти розміщення евакуйованих, також мали свою логіку.

І влада мала б, як мінімум, вислухати їх та знайти прийнятну відповідь. Зокрема, про це пише львівська журналістка Мирослава Сидор:

«Я стверджувала і стверджую, що людину із хворобою Боткіна не везуть в кардіологію, а людину з інфарктом не кладуть в інфекційну лікарню, заради ж блага самого хворого. Якби на моїй вулиці була спеціалізована лікарня – я би не протестувала. Везіть, бо маєте карантинні умови, обстежуйте, бо маєте всі необхідні тести, лікуйте, якщо маєте всі ліки. Ніхто не лікує діарею аспірином, а інфаркт лоперамідом. А у нас, виявляється, це можливо? І коли люди стають і кажуть: «Даруйте, у нашому регіоні нема ВІДПОВІДНОЇ інфекційної лікарні. Ці хворі потребують особливого режиму. Їм не місце тут!» – то виявляється, вони не патріоти. Насправді все, що відбулось із евакуйованими громадянами, – це реальна оцінка нинішньої влади з боку українців. Показник рівня довіри до неї. Адже в країнах, де цей рівень вищий, евакуація відбулась тихо, без серйозних ексцесів. Власне, і дії чиновників там були грамотними та зрозумілими.

Спортивні вірусологи

Варто наголосити: події в Нових Санжарах не мали б стати несподіванкою для української влади. Адже напередодні подібні протес-

Але був ще один чинник, який значно вплинув на події минулого тижня. Політика. На жаль, вона втручається навіть в настільки чутливі питання.

Практично одразу стало зрозуміло, що ситуацію, яка і без того неспокійна, штучно підігривають професійні провокатори. Зокрема, на відео з Нових Санжар добре видно, що найагресивніші учасники заворушень – це хлопці характерної зовнішності в спортивному одязі. Тітушки. Їхня участь з деякого часу стала звичною для голосних політичних акцій. А тепер, вочевидь, їх наймають для участі навіть в подібних ситуаціях.

Секретар РНБО Олексій Данілов вимушений був визнати, що в натовпі діяли професійні підбурювачі: «У тому, що тут відбувалося, брали участь люди, які до Санжар не мають ніякого стосунку. Але це вже питання до наших правоохоронних органів. Ці люди є професійними, і коли така ситуація стається, вони підбурюють, а потім зникають. Але і СБУ, і МВС ро-

гічні питання. Чому евакуйованих не повезли у спеціалізовані інфекційні лікарні, де є відповідні умови для ізоляції? Чому їх не розмістили у добре ізольованих закладах, які входять до відання Державного управління справами? Чому, врешті-решт, їх не повезли у лікарню в Феюфанії? Будь-яке із цих рішень могло одразу зняти напругу.

Адже зрозуміло: якщо самі «слуги» не бачать у цих людях небезпеки, то і нам боятися нема чого.

Для паніки немає підстав

На сьогодні вчені стверджують, що найефективніший метод подолання епідемії коронавірусу – це карантин. Як окремих пацієнтів, так і цілих міст. Наприклад, в Італії, після підтвердження джерела розповсюдження 2019-nCoV, одразу ж ввели жорсткі карантинні заходи. Десять міст на півночі країни оголосили про надзвичайні заходи. Всі вони на сьогодні практично повністю ізольовані від зовнішнього світу.

Але перейдемо до хороших новин: вакцина від коронавірусу 2019-nCoV скоро з'явиться! Про це офіційно повідомили кілька груп вчених у різних країнах. Впевненість ця базується на тому, що лікарі Китайського центру з контролю і профілактики захворювань змогли ізолювати вірус. Відтак і проаналізувати його генетичну структуру.

Це особливо вражає тому, що вперше в історії вдалось настільки швидко прочитати геном вірусу, який передається від тварини до людини. Результати цих досліджень вільно опубліковано у наукових виданнях і їх взяли на озброєння всі провідні лабораторії світу.

Звісно, до появи дієвої вакцини має пройти деякий час. Але те, що вона з'явиться, вже не викликає сумнівів.

Далі все залежатиме від того, чи вдасться ефективно локалізувати розповсюдження хвороби. Оскільки цілком може повторитись ситуація 2003 року. Тоді в Китаї також з'явився новий збудник хвороби – вірус атипової пневмонії SARS. Вакцини проти вірусу були розроблені у стислі строки, але так і не дійшли до промислових масштабів виробництва. Адже поки розроблялись ліки, епідемію було переможено. Наразі неможливо передбачити подальші події як у світі, так і в Україні. Але можна точно сказати, що тест на довіру українська влада вкотре з тріском провалила. Що ж до простих українців, то вони мають засвоїти важкі уроки Нових Санжар. І зробити з них правильні висновки. В тому числі – політичні.

ти відбулись в кількох містах, де планували розмістити евакуйованих. Але чиновники вкотре виявились не готовими до дій у критичних ситуаціях. Вони виявились не готовими навіть до простої розмови з людьми, яких кілька тижнів старанно залякували з усіх телеекранів.

зуміють, про кого йде мова, вони відпрацюють цю ситуацію... Зараз є нова теорія – що це «вірусологи» в спортивному одязі».

Повторимо: усім проблемам можна було б запобігти виключно завдяки грамотним діям представників влади. І зараз у багатьох громадян виникають цілком ло-

Заміна вікон та дверей: на що звернути увагу?

Досить часто за пропозицією дешевої заміни вікон ховаються звичайні шахраї, які можуть залишити вас і без вікон, і без грошей.

Олена Андрієвська

Щодня ви бачите поблизу зупинок громадського транспорту людей, які роздають рекламні флаєри з пропозицією встановлення вікон та дверей. На яскравій рекламній листівці обіцяють виготовити вікна чи двері в найкоротші терміни, до того ж за приємною ціною. На привабливу пропозицію завжди знаходиться чимало охочих. Щоправда, кінцевий результат далеко не завжди відповідає рівню сподівань.

Оцініть договір

Якщо ви замовляєте виготовлення вікон чи дверей у маловідомого підприємства, в першу чергу зверніть увагу на договір, який вам

запропонують укласти. Досить часто в них докладно прописані права підприємства, однак майже не захищаються права покупця. Наприклад, у договорі може бути прописана сума авансу –

7000 гривень, а от загальна вартість вікон – 8000 гривень. Тобто вам пропонують сплатити мало не повну суму, без жодних гарантій. Буває й так, що в договорах зазначають виготовлення вікон

чи дверей та їхню доставку. А от про встановлення ані слова. Тож і не дивуйтеся, якщо вам просто привезуть вікна чи двері. А от за встановлення вимагатимуть додаткову оплату. Також у договорі обов'язково мають бути прописані строки виконання робіт. Якщо строки не вказані – вікна можна чекати місяцями.

Перевірте доставлені вироби. У Києві часто фіксуються випадки, коли вони мають неправильний розмір. І пам'ятайте: якщо вікно замале – при встановленні працівники спробують залатати новоутворені дірки монтажною піною. А взимку це призведе до появи протягів та холоду з вікна. Але ж утеплення – чи не найголовніший сенс такої заміни! Це особливо актуально для старих будинків, де віконні та дверні отвори часто мають дуже специфічну геометрію.

Пам'ятайте: скупий платить двічі! І за компаніями-одноденками можуть ховатися шахраї.

Сплата авансу

Аванс – це нормальна практика. Більшість надійних компаній

з виготовлення вікон і дверей бере аванс, тим самим страхуючись від несвідомих клієнтів. Окреме питання – сума авансу. Якщо від вас вимагають одразу оплатити мало не повну вартість – краще звернутися до іншої компанії. Пам'ятайте, що оплата авансу має здійснюватися безпосередньо на рахунок підприємства. В жодному разі не сплачуйте готівкою без чеку. В разі виникнення проблем ви не зможете довести, що здійснювали оплату.

У договорі обов'язково мають бути прописані строки виконання робіт. Інакше – вікна можна чекати місяцями

Відстоюйте свою правоту

При виборі вікон та дверей докладно з'ясовуйте їхні характеристики і фіксуйте це в договорі. Чимало випадків, коли клієнт замовляв теплоізоляційні та шумозахисні вікна з трикамерним склопакетом. Натомість отримує однокамерні, які не забезпечують необхідних характеристик. В такому випадку – вимагайте заміни. Не йдіть на жодні компроміси. Компанії, які дбають про свою репутацію, визнають помилку та виконують заміну безкоштовно. Якщо ж вікна чи двері замовлені у сумнівного підприємця – доведеться вимагати заміни через суд.

ТРЕБА ЗНАТИ

«Червоні цінники»: як вберегти гаманець від спонтанних покупок?

З кожним траплялась подібна ситуація: повертаєшся з роботи, заходиш до магазину біля будинку, щоб купити хліб чи молоко, а повертаєшся з повним кошиком продуктів, часто не потрібних.

Олена Андрієвська

Подібні спонтанні покупки – не зовсім ваша провина. Хитрі прийоми на межі психології та маркетингу допомагають маніпулювати свідомістю покупців та змушувати їх купувати більше, ніж потрібно.

Як маніпулюють свідомістю покупців

У більшості магазинів стелажі з найпопулярнішими продуктами – хлібом та молоком – розміщують якнайдалі. Натомість біля входу розміщені стелажі з овочами, фруктами та всякими яскравими дрібничками. Грає легка, приємна музика, або ж оголошуються товари зі знижкою. Це психологічні прийоми. Колір, запах створюють відповідний настрій. А невисока ціна – бажання купити. Але най-

частіше за невисокою ціною приховується дрібний товар з мізерною вартістю. Схожа маніпуляція з візками. Якщо ви взяли великий візок замість кошика – шанси на те, що ви придбаєте більше продуктів, зростуть на 40%. Це не фантазія, а результат дослідження, опублікованого у американському виданні «Business Insider».

Чи вигідні «червоні цінники»

Товари навіть з незначною знижкою значно популярніші у покупців, ніж аналогічні продукти. Цінники на них роблять червоними, адже червоний колір найкраще привертає увагу. Також на свідомість покупців діють надписи типу «не більше 6 одиниць товару в один чек/одні

руки». **Пам'ятайте:** це маніпуляція. Вона розрахована на те, щоб створити враження дефіцитності товару.

Часто виробники доплачують супермаркетам за те, щоб їхній товар розміщували на рівні очей. Американські маркетологи твердять: «eye level is buy level» (англ. – рівень очей – це рівень покупки). Ще один психологічний прийом: людина інстинктивно надає перевагу тому, що знаходиться в прямому полі зору. Винятками є шоколад та інші смаколики. Їх розміщують трохи нижче, адже вони орієнтовані на дітей. Тож в магазинах частіше звертайте увагу на товари з верхніх і

нижніх полиць. Якість аналогічна, ціна нижча.

«Неповний долар» та програма лояльності

Ще один виверт, придуманий американськими маркетологами: закінчувати ціни на 99. Доведено, що люди частіше купують товар із ціною «5,99», аніж «6,0». Оскільки в пам'яті відкладається перша цифра і складається враження, що різниця в ціні – гривня. Або навіть сто: «599» проти «600». Тож будьте уважними. Також чи не кожен великий супермаркет пропонує покупцям карту лояльності. Суттєвих знижок вона

не дає, але на таку карту можна накопичувати дрібну решту. Інколи магазини пропонують певні товари зі знижкою лише для власників карток.

Таким чином покупець стає відданим магазину і найчастіше здійснює покупки саме там. Часто для отримання карти лояльності Вам пропонують залишити свої дані: ім'я, адресу чи номер телефону. Тож не дивуйтеся, якщо потім на вас вивалить тонни дратівливої реклами!

Як не потрапити на маркетинговий гачок

Якщо ви не хочете дозволяти компаніям наживатись на собі – візьміть за правило завжди складати список покупок. Дотримуйтесь його та не кидайте до кошика спонтанні та «терміново потрібні» речі. **Пам'ятайте:** мета магазину – змусити вас купити більше. З цієї ж причини не йдіть до магазину голодним. У такому стані людина інстинктивно купує більше, ніж потребує. Формуйте тиждневий бюджет на покупки і намагайтесь не виходити за його межі. Пам'ятайте, що ніхто, окрім вас самих, не зможе завадити непотрібним і неефективним витратам.

КИЇВСЬКІ ІСТОРІЇ

Чому Кожум'яки стали
Воздвиженкою

Сьогодні столичну Воздвиженку дехто називає «київською Швейцарією». Яскраві будиночки з еклектичною архітектурою пестять око всіма барвами райдуги. На реальну Швейцарію це не дуже схоже, але виглядає цілком привабливо.

Новітня історія мікрорайону розпочалась на початку двотисячних. Тоді виник бізнес-проект, який мав на меті створити елітарний мікрорайон для київської аристократії. А от давніша історія цього місця дуже далека від елітарності.

Історична назва сучасної Воздвиженки – урочище Гончарі-Кожум'яки. Її походження цілком прозоре і зрозуміле: на місці Гончарної вулиці ще за часів Русі традиційно розташовувалося поселення гончарів. Проіснувало воно аж до дев'ятнадцятого сторіччя, коли було витіснене традиційною міською житловою забудовою.

Кожум'яки також отримали свою назву завдяки ремісникам, які розміщували тут свої цехи. Одна з легенд розповідає, що саме тут жив легендарний богатыр Микита Кожум'яка, який у страшній битві поборов змія, що уособлював зовсім не казкових загарбників.

Цей район також міцно пов'язаний з історичною культурою нашого міста. Тут народився і охрестився знаменитий Михайло Булгаков, який описував це місце так: «Древній осередок київсько-подільських ремісників. Над цими вулицями-урочищами здіймаються обривистими схилами старокіївські гори – з осипами жовтих глини і білих пісків, з заростями дерези, пискотом стрижів і скрекотом коників».

Тут знімався фільм, що став найвидатнішою класикою українського кінематографу, – «За двома зайцями».

Щоправда, годі й шукати реальні будівлі, пов'язані з цими подіями. Практично жодна з них не вціліла до нинішніх часів. Хіба Хресто-Воздвиженська церква, в якій охрестили маленького «майстра». Власне, від неї і походить сучасна назва – Воздвиженка.

НА ДОЗВІЛЛІ

Кросворд «Чекаємо на весну»

Вертикаль

- 1 Штучна водойма
- 5 Те, що чекає на Київ після чергової зливи
- 8 Гібрид помело і апельсина
- 10 Місце розрізу
- 12 Автор монумента Незалежності на Майдані
- 13 Кришка скрині
- 14 Українська націоналістична партія
- 15 Найпопулярніший у світі транспортний засіб
- 16 Урочище на київській набережній
- 18 Старовинний київський фонтан
- 19 Старовинні обрядові пісні
- 22 Транспорт козаків
- 25 Транспорт, що з'явився в Києві у 1892 році
- 26 Перші квіти
- 29 Хижий птах
- 31 Учасник дорожнього руху
- 33 «Ручний» комп'ютер
- 39 Пристрій для подавання води під тиском
- 40 Саундтрек до фільму «Віддана»
- 41 Село у Вишгородському районі
- 42 Вірусне захворювання
- 43 Димар

Відповіді за лютий #1

Горизонталь:

1 Володимирський. 6 пішохід. 9 летальна. 10 лічильник. 12 Тиса. 13 Самсон. 16 ідея. 22 реформа. 23 Роксолана. 26 Піреней. 27 Боричів. 28 діжка. 29 ромб. 30 зоопарк. 31 Бровари. 33 метро. 37 каштан. 40 імпімент. 42 Наоні. 34 вирій. 44 сантехнік. 45 Ярило. 46 водій.

Вертикаль:

1 велосипед. 2 лотос. 3 дилема. 4 манго. 5 качка. 7 ірис. 8 Хорив. 10 легенда. 11 масляна. 14 каток. 15 снігопад. 17 референдум. 18 перепічка. 19 платіжка. 20 тролейбус. 21 відлига. 24 золото. 25 калина. 26 паркування. 31 бруківка. 32 вийт. 34 топінг. 35 весна. 36 Ітака. 38 Шуров. 39 гори. 41 член.

Горизонталь

- 1 Автор скульптури «Лощадка»
- 2 Київський театр
- 3 Країна в Південній Америці
- 4 Молоді польські солдати
- 6 Крісло короля
- 7 Кам'яниста ділянка річки
- 9 Вид рослин
- 11 Район Києва

- 12 Фортифікаційна споруда
- 16 Мала київська річка
- 17 Колишній прем'єр-міністр Польщі
- 20 Бог Сонця
- 21 Колонія морських безхребетних тварин
- 23 Загрожує Трампу і Зеленському
- 24 Чекаємо наступного місяця
- 27 Працює над створенням «Київського слова»

- 28 Весняна квітка
- 30 Стародавня назва Воздвиженки
- 32 Режисер фільму «За двома зайцями»
- 34 Звідти походить коронавірус
- 35 Наймит
- 36 Легендарний український танцівник
- 37 Слива колюча
- 38 Неподільна частинка речовини

ПІДПИСНИЙ ЛИСТ

Хочете отримувати «Київське слово» щомісяця безкоштовно? Підпишіться!

Для цього заповніть анкету, яку ви бачите праворуч, виріжте її та передайте представникові ВО «Батьківщина», у якого ви отримали бюлетень. Або надішліть на адресу 01001, вул. Архітектора Городецького, 4 ГО «Центр захисту киян» чи на електронну пошту kyiv.slovo@gmail.com Або зателефонуйте на гарячу лінію 0 800 30 20 19

Анкета-підписка на «Київське слово»

ПІБ

Вулиця

Будинок

Квартира

Індекс

Телефон

Підпис

Дата

Так, я хочу підписатися і даю згоду на обробку своїх персональних даних

